

Ilonka Filipović : KAKO BITI BOLJI RODITELJ 2
Radna bilježnica za roditelje. Zagreb: Ministarstvo rada
i socijalne skrbi, 1998., 49 str.

Novo djelo autorice Ilonke Filipović *Kako biti bolji roditelj 2* još je jedan primjer literature koja svojom lakoćom i konciznošću, uz istovremenu dubinu i intenzitet poruka koje u sebi sadržava, donosi pravo osvježenje svakom čitatelju. Pisana je na osebujan način - u formi radne bilježnice popraćene brojnim, dobro osmišljenim likovnim ilustracijama i kao takva predstavlja priručnik dostupan širokoj čitalačkoj publici. Svojim načinom izričaja misli, koji je neposredan, topao i blizak svakodnevnom izrazu, autorica se direktno obraća korisniku i to ovaj puta ne stručnjaku koji je posebno educiran za bavljenje usko specijaliziranim područjem odgoja djece, nego širokom krugu brojnih roditelja koji u svojim promišljanjima i naporima žele ostvariti viši stupanj kvalitete roditeljstva. Tako knjiga *Kako biti bolji roditelj 2* odgovara potrebama roditelja za neposrednom komunikacijom o sadržajima toliko bliskim, a ujedno važnim za kvalitetno svakodnevno življenje.

Sadržajno je osmišljena tako da stavlja pred čitatelja 20 otvorenih pitanja kroz koje se izdvajaju, osvijetljavaju i prorađuju bitni faktori zdrave socijalizacije. Osim poruka usmjerenih na otkrivanje brojnih zabluda u načinu kreiranja uspješnog roditeljstva i "malih tajna velike moći", kojima se pronalazi put do izgradnje kvalitetnije komunikacije i dobrog odnosa s vlastitim djetetom, knjiga je koncipirana tako da paralelno upućuje čitatelja na konkretne zadatke koji zahtijevaju njegov direktan angažman. Naziv "radna bilježnica" stoga nije slučajna. 20 dobro razrađenih radionica koje slijede temu po temu, sastavljenih od konkretnih primjera i zadataka, ciljano djeluju u smjeru poticanja svakog roditelja na osobno promišljanje i zaključivanje. Poniranje u sebe i svoja iskustva postaje izvrstan medij za prorađivanje osobnih stavova, za uvid u vlastite postupke i percepcije, te konačno za osobno osnaživanje u donošenju odluka o potrebnim promjenama.

Autorično obraćanje čitatelju predstavlja izbor nedirektivnog i blagog, ali vrlo sugestivnog djelovanja i kao takvo ono zasigurno ima daleko dalji doseg negoli inzistiranje i dokazivanje pogrešnog dosadašnjeg odgoja. Poruke nisu koncipirane kao one koje potkrepljuju ulogu "neuspješnog roditelja", već naprotiv kao one koje omogućuju roditeljima da iskuse, kroz samouvid i vlastitu odluku provođenja pozitivnih akcija, osjećaj sigurnosti "da su na dobrom putu", te koje potiču doživljaj radosti i osobnog priznanja zbog uloženog truda i uspješnih rezultata.

Bez obzira na to da li se ovaj priručnik za roditelje promatra kao nastavak prve knjige ili kao zaseban pothvat, razlog da se ovaj autoričin rad smatra hvalevrijednim i važnim doprinosom leži i u činjenici da knjiga dolazi u vrijeme kada se kompleksno područje roditeljstva najčešće promatra iz uskog populacijskog aspekta koji je uglavnom usmjeren tek na suštu kvantitetu, dok se na brojne aspekte zdrave socijalizacije gleda kao na "nešto što se podrazumijeva i o čemu nema potrebe puno govoriti". Nažalost, iskustva prakse pokazuju upravo suprotno. Knjiga *Kako biti bolji roditelj 2* kao neupitno važno potcrtava upravo ona područja odgojnog djelovanja za koja se pretpostavlja da spadaju u skupinu onog što se samo po sebi razumije, ali što upravo u našoj kulturi nažalost često izostaje iz obiteljskih komunikacija i što dovodi do nerazumijevanja, udaljavanja ili sukoba između

generacija. To su najčešće sadržaji koji se odnose na intimitet, emocije, posebno izražavanje pozitivnih osjećaja, na poruke podrške i prihvaćanja. Autorica upravo s tog aspekta nudi neke nove vizije što upućuje na zaključak o vrlo suptilno ponuđenom, ali nesumnjivo prisutnom primarno preventivnom usmjerenju ovog priručnika u pogledu preveniranja nastanka unutarobiteljskih, inter- i intrageneracijskih poteškoća, pojave partnerskih sukoba i poremećaja u ponašanju djece i mladih.

Fascinira što brojem strana ovako mala knjižica obuhvaća toliku širinu problema i nudi takav oblik rješenja koja zaista imaju perspektive. Imajući sve to u vidu može se zaključiti kako se ovdje radi o pothvatu koji ima najbolje izgleda za primjenu u najširim roditeljskim krugovima. Uz to će knjiga svakako biti dobro primljena i u stručnim krugovima u okviru socijalne zaštite, obiteljskih savjetovališta, ali i u odgoju i obrazovanju stručnjaka u krugu pomažućih poziva.

Slavica Blažeka